

4

2013
9. årgang

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

På 'an igjen!

En sommer er over...
Det er valg...
Nye muligheter...

Så er det valgets kval. Vi har ikke valg, vi må velge. Å ikke velge er også et valg: Å velge å la det gå som det går, likegyldigheten. Å ikke la sin stemme høre er å overlate alt til «de andre». Hvor smart det er, blir en diskusjon for seg. Den andre diskusjonen blir hvem man mener fortjener tillit, og hvem man våger å gi sin stemme til.

Å gi av vår tillit er noe vi gjør daglig, mer eller mindre bevisst. Hele tiden. Alt vi foretar oss handler til slutt om valg. Det ene til fordel for noe annet. Tankevekkende det også.

Når det kommer til politikk, handler det om å velge hvem jeg mener peker ut den beste veien framover, for nasjonen og samfunnet. Det er ikke lett. For det første å orientere seg i hvem som mener hva, og forstå konsekvensene av det de sier de vil gjøre desom de får innflytelse. Dermed å prioritere sakenes viktighet. Og så det vanskeligste og viktigste av alt: Kan jeg stole på det de sier, eller blir det med orda? Blir det slik? Vil de innfri løftene? Er de kapable? Alle har jo kjent den ekle smaken av valgflesk, og er ikke særlig hypp på en porsjon til. Ingen liker å bli lurt, aller minst i store spørsmål og ved viktige avgjørelser.

I det helt store spørsmålet, om hvem jeg skal følge her i livet, hvem eller hva som skal være min ledestjerne, som jeg satser livet, fremtiden på, stilles det samme spørsmålet: Er dette til å lite på? Også her er likegyldigheten – å ikke ta noe valg – et valg. Det som skjer det skjer. Hvem er det da som får makten?

En ung amerikansk mann og rebell på 70-80 tallet, som til slutt ble en kjent og elsket gospelsanger og evangelist, Keith Green, fortalte fra sin leiting etter en – noe – å stole på, noe det var verdt å leve for og satse liv og framtid på, at han hadde en lang liste han vurderte. Nederst, etter bananpai, hadde han Jesus Kristus. Da hadde han vært innom det meste som ble tilbudt på den tiden; sex, dop, rock'n roll og hele pakka inkludert. Det som gjorde at han tente på Jesus, var at denne mannen ikke leverte ulne og tvetydige svar. Jesus var frekk, freidig og frisk nok til å si: «Jeg er Veien, Sannheten og Livet». I bestemt form entall. Ingen kommer til Far uten gjennom meg.» Ikke noe på den ene siden, men på den annen side», ikke noe «muligens» eller «antakelig» eller «nokså sikkert». «Jeg er...» var det Keith Green ville høre. Hva «Far» sto for, og at det var det han søkte, leste han seg fort opp på. Enten var Jesus sprøyte gal, eller så var han akkurat den han sa han var: Den eneste som kunne løse Keith trygt gjennom livet, til målet, hjem til Far – alle tings skaper, livgiver og opprettholder – fordi han i sin egen person var veien, sannheten og livet. Han viste ikke til et knippe andre interessante lærere eller guruer. Ingen over, ingen ved siden. Jesus alene. Etter å ha prøvd det meste ellers, sto han igjen med å prøve Jesus, om han var den han sa han var. Keiths valg ble å satse på Jesus, så fikk det bære eller briste. Det bar. Jesus holdt ord. Han var veien, han var sannheten og han var livet med stor L. Keiths et nytt liv og vitnesbyrdet hans ble krystallklart: Jesus var ikke sprøyte gal. Jesus var den han sa han var. No doubt about it. Resten om Keith Green er historie, og vel verdt å kikke nærmere på, ungdommer (og voksne med). Han ble en gudbenådet låtskriver, sanger, pianist og forkynter. Mannen som holdt på å gå nedemom, fikk et nytt liv og ble til hjelp og velsignelse for tusenvis av mennesker gjennom sangen og musikken. Sangene hans lever godt den dag i dag, og preges av hans eget enten-eller valg. «No Compromise» (kompromissløs) het en av platene hans. Der forkynter han temmelig direkte om hva et valg dreier seg om; at man samtidig velger noe bort. Du skifter kurs, vender om, velger noe istedet for noe annet. Ikke både og, ikke i pose og sekk. Ikke litt herfra og derfra. Keiths vitnesbyrd var å konsekvent pekte mot ham, og bare ham, som sa om seg selv, at «Jeg er Veien, Sannheten og Livet». Bestemt form entall. «Følg meg». Valget er ditt. Og mitt.

Peer Rodal Haugen,
redaktør

Døpte i Fjære menighet

Andreas Thorbjørnsen Karvang
Døpt i Fjære kirke 9. juni

Lasse Henningsen Stiansen
Døpt i Fjære kirke 9. juni

Live Hustoft Sodeland
Døpt i Fjære kirke 9. juni

Louise Evelin Lona Øie-Rødningsby
Døpt i Fjære kirke 9. juni

Kasper Lindstøl Hushovd
Døpt i Fjære kirke 7. juli

Knut Emanuell Lia
Døpt i Fjære kirke 7. juli

Hakon og Victor Marthinussen Omland
Døpt i Fjære kirke 7. juli

Leander Ommundsen
Døpt i Fjære kirke 7. juli

Sondre Sønderland
Døpt i Fjære kirke 7. juli

Ellah Gellein
Døpt i Fjære kirke 28. juli

Emma Matheussen
Døpt i Fjære kirke 28. juli

Jennie Elise Isaksen
Døpt i Fjære kirke 28. juli

Kajsa Storm
Døpt i Fjære kirke 28. juli

Mathias Roland Steen
Døpt i Fjære kirke 28. juli

Natalie Harsvik
Døpt i Fjære kirke 28. juli

Trym Smeland-Næss
Døpt i Fjære kirke 28. juli

Amy Berntsen-Olsen
Døpt i Fjære kirke 11. august

Falk Halvorsen Littlekalsøy
Døpt i Fjære kirke 11. august

Oskar Garshol Tønnesøl
Døpt i Fjære kirke 11. august

Øyvind Larsen Lunden
Døpt i Fjære kirke 11. august

BRUK Fjæreparken

Fjæreparken har i løpet av sommeren fått en aldri så liten ansiktsløftning. Gress har blitt klippet, busker trimmet, scene malt og søppel ryddet. Også volleyballbanen er blitt oppgradert med et nytt nett og er klar til bruk.

Vi i FMU synes Fjæreparken er flott og håper mange ønsker å bruke den. Det er bare å legge søndagsturen m familien til parken, eller kanskje noen ønsker å spille volleyball, eller rett og slett sitte ned å slappe litt av. Velkommen til parken vår!

NESTE NUMMER

kommer ut 23. oktober deadline 11. OKTOBER
SISTE UTGAVE 2013: 17/12
Deadline er torsdager 12 dager før utgivelsesdato

sport 1
GRIMSTAD

Storgaten 31 Tel. 370 41400
ÅPENT: Ma-On 09-17 To 09-19 Fr 09-18 Lø 10-16

Olavskilden-marsjen/-løpet

Noen løp, noen gikk, noen ble båret på skuldrene eller trillet i vogn. Noen klarte én runde, andre to og tre, og noen enda flere.

22. juni kl. 10.00 startet Olavskilden marsj/ løp for første gang. Løpet ble åpnet ved Sogneprest Helge Spilling som ba om velsignelse for løpet og om at inntektene skulle komme andre mennesker til hjelp. Deretter fortalte Børre Olsen fra diakoniutvalget i Fjære menighet om hva startkontingenten kom til å gå til. Himal Partner har et prosjekt som kalles «Kvinner

i risikosonen». Dette går ut på å hjelpe ofre for menneskehandel i Nepal og India. Pr. 2013 blir flere tusen nepalske jenter årlig solgt som slaver til indiske bordeller.

Så startet deltakerne når de ville. De yngste gikk og ble delvis båret gjennom løypa. Noen fikk til og med plukket med seg en liten blomsterbukett på veien. Den to kilometer lange løypa startet fra parkeringsplassen ved hovedinngangen til Fjære kirke, gikk deretter i retning Vik, inn på jernbanelinja ved Holletjenna, ut ved kraftverket

og tilbake opp til Fjære kirke. Ved kirkestua var det mat og drikke stasjon med saft, vann, vafler og pølser. Her kunne de som hadde lyst også skrive opp rundetidene hver gang de passerte.

«Det er fint å kunne bevege seg for en god sak.» En fin liten gjeng møtte opp kl. 10.00, men utover dagen kom det noen til som også synes det var en god idé å støtte opp om løpet og det gode formålet. Olavskilde-marsjen/-løpet kan bli en fin årlig tradisjon, og neste år er datoen satt til lørdag 21. juni 2014. Da håper

vi at enda flere har anledning til å bidra, enten ved å gi sponse og/eller gå/løpe, slik at informasjon om arbeidet blir spredt, og flere jenter og kvinner kan få hjelp til å få en ny start, kompetanse, jobbmuligheter og hjelp til å bearbeide vonde erfaringer. Informasjon om prosjektet finnes på www.himalpartner.no. Dersom noen ønsker å støtte dette prosjektet økonomisk, kan en gawe settes inn på Himal Partners konto 3000.15.47107. Merk innbetalingen med «Kvinner i risikosonen».

Lær den unge den vei han skal gå

Sommeren nærmer seg slutten, og de aller fleste er tilbake på arbeidsplassen, skolebenken eller i barnehagen etter mange fine dager med sol, varme, iskremer, bading og sene kvelder. I år har vi en gutt som akkurat har begynt i 1. klasse. Det var veldig spennende, både for mor og barn. Far er vel heller litt mer avslappet i forhold til skolestarten. Det er kanskje en mamma-greie dette med å bekymre seg for alt mulig. Hvordan kommer det til å gå med den lille gutten eller jenta? Kommer han/hun til å finne seg gode venner og trives? Vil han/hun huske på å se seg godt for før veien krysses? Hvordan vil læreren være? Det er mange ting. Som voksne og foreldre prøver vi så godt vi kan å foreberede barna våre til skolen. Vi snakker om det, gleder oss og gruer oss sammen, velger skolesekk og pennal, over på skoleveien og noen trafikkregler. Den første dagen blir foreldre med barnet på skolen, men så må barnet klare seg selv. Da må foreldrene slippe taket og stole på at barnet blir tatt hånd om, at barnet til en viss grad klarer å passe på seg selv og huske det som det har lært.

Det er umulig for oss foreldre å passe på barna våre hele døgnet. Når de etter hvert vokser til, blir de mer og mer selvstendige, og vi må gi dem større handlingsrom. Dette er helt naturlig, og det er slik det skal være. Men det innebærer en liten risiko når barna er ute på egenhånd. Vi er avhengig av at barna husker det de har lært og er lydlige mot det. Og overfor andre uforutsette ting som vi ikke rår over, får vi legge dem i Guds hender og be om beskyttelse. På samme måte er det egentlig med troen også. Vi ønsker at barna skal vokse opp, og bære med seg en voksende tro i hjertet. Derfor lærer vi dem om Jesus, leser bibelfortellinger, lærer dem bønner og viser hvordan man tar nattverd. Vi prøver å gå foran som et godt eksempel og forklarer hvorfor det er lurt å gjøre det slik, og ikke slik. Når barnet blir større, vil det ut i verden og klare seg selv. På et eller annet tidspunkt må vi innse at vi har gitt barnet trosopplæring, men nå må han/hun ta ansvar for sin egen tro. Vi er der selvsagt som støtte og kan fortsatt gi råd når de kommer til oss. Vi håper at de ikke skal glemme det de har lært hjemme og i menigheten, og overgir dem i Guds hender og ber om at de skal bevare troen.

Ords. 22,6: 'Lær den unge den vei han skal gå, så viker han ikke fra den når han blir gammel.' Jes. 54,13: 'Alle dine barn skal være lært av Herren, og dine barns fred skal være stor.' Det er faktisk vi foreldre som har størst innvirkning på våre barn også når det gjelder tro – det er ikke presten, søndagsskolelæreren eller ungdomslederen. I Mark Holmens bok: «Tro på hjemmebane» står det: «Uansett om man er spesialtrent, innser kirkelig ansatte at selv ikke de beste lærerne eller det beste opplegget vil ha noen som helst innflytelse på barna dersom ikke de grunnleggende kristne sannhetene får næring i hjemmet (Marjorie Thompson).» Det er foreldrene som er de viktigste formidlerne av trosopplæring til barnet! Og i følge undersøkelser kommer den viktigste religiøse påvirkning fra mor!

5. Mos. 6,5-7: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt. Disse ordene som jeg pålegger deg i dag, skal du bevare i ditt hjerte. Du skal gjenta dem for dine barn og snakke om dem når du sitter i ditt hus og når du går på veien, når du legger deg og når du står opp.»

I boka 'Tro på hjemmebane' sier forsker George Barna: «Hvis du har god kontakt med barna i dag, og på en effektiv måte lærer dem de grunnleggende bibelske prinsippene fra starten av, vil du se frukten av innsatsen din i flere tiår framover.» Med Guds hjelp vil vi lede og lære våre barn til å bli selvstendige individer, og med en selvstendig tro.

Ingunn Metveit Olsen
menighetspedagog

BIBEL quiz

- Hvor mange salmer består Salmenes bok av?
  - 130
  - 150
  - 170
- Hvilke profeter regnes som de «fire store»?
  - Esekiel, Sakarja, Daniel, Jeremia
  - Daniel, Jeremia, Mika, Jona
  - Jesaja, Jeremia, Esekiel, Daniel
- Hva heter Det gamle testaments siste bok?
  - Habakuk
  - Malaki
  - Amos
- Josef og Maria måtte flykte til et annet land for å slippe unna Herodes. Hvilket land var dette?
  - Syria
  - Jordan
  - Egypt
- Hvilken av de fire evangelistene omtales som «legen»?
  - Lukas
  - Johannes
  - Matteus
- Hva er ifølge Johannes 16,9 Jesu definisjon på synd?
  - At mennesket gjør som det selv vil
  - At mennesket ikke følger Guds bud
  - At mennesket ikke tror på Ham.
- Hvor mange så Jesus etter at han stod opp igjen fra de døde?
  - Mer enn 500
  - Mer enn 70
  - Mer enn 12
- Hvilket bibelvers kalles Den lille Bibel?
  - Johannes 3,36: Den som tror på Sønnen, har evig liv.
  - Johannes 14,6: Jesus sier: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg.
  - Johannes 3,16: For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn den eneste, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.

Bimala Pokharel leder Higher Ground, som Himal Partner samarbeider med

Hvis vi leder mennesker til frihet med hjelp og Herrens kjærlighet, vil de til slutt også vise vei for andre.

Arbeid til fattige

Higher Ground startet med å fokusere på styrke kvinner, men har nå gitt familier økt fokus. Dette betyr at menn også blir en viktig del av det store bildet. Tshering, som er foreldreløs, kom innom Higher Ground fordi han hadde hørt at bedriften ga arbeid for fattige og marginaliserte. Han hadde lenge levd som gategutt fordi hans far ble drept da han var 8 måneder gammel og moren forlot ham. Nå er han baker på Higher Ground. Han baker brød, hjelper til på bakeriet og er en døpt troende som elsker å synge, spille gitar og spiller fotball på fritiden.

Rømt fra prostitusjon

Til nå har Higher Ground kurset dusinvis av kvinner i baking, matlaging, håndverk, og har i dag 30 ansatte, 24 heltid og 6 deltid. Antallet vil øke etter hvert som virksomheten utvides. Flere av de ansatte har rømt fra prostitusjon og den økende sexhandelen i Kathmandu. Andre er enslige mødre uten utdanning eller flyktninger fra Bhutan.

Higher Ground ble opprettet med en visjon om å dele Guds kjærlighet med svake og marginaliserte kvinner, forteller Bimala Pokharel, som leder organisasjonen. Bimala Pokharel leder organisasjonen 'Higher Gorund', som HimalPartner samarbeider med i prosjektet 'Kvinner i risikosonen'

Undervisning og selvutvikling

Foruten å gi verdighet til kvinner ved at de får en inntekt og yrkesopplæring, tilbyr Higher Ground bibelundervisning og kurs i selvutvikling. Lav selvfølelse, sinne og sjalu er dypt forankret i hjertene til flere av de som deltar.

Treningscenter

Siden vi ikke vil være i stand til å gi jobb til alle, er et langsiktig mål er å opprette et treningssenter for sysselsetting. Vi håper også å registrere en liten NGO (ikke statlige organisasjon) som skal gi stipend til fattige barn og støtte til trengende kvinner. Samarbeid med lokale krefter er viktig. I det siste har Higher Ground begynt å arbeide i en landsby i utkanten av Kathmandu. Der har vi satt i gang diverse småvirksomheter, blant annet små foretak som vil gi opplæring i geiteavl, birøkting og hold av kyllinger tilpasset små landsbyer.

Arbeider på dansebarer

Higher Ground har også i økende grad nådd ut til jenter som jobber i dansebarer. Vi har gitt dem nye yrkesferdigheter, som forhåpentligvis vil

holde dem borte fra arbeid de blir tvunget til å ta for å overleve i Kathmandu.

Jotti arbeidet på dansebar i Kanthmadu og mange menn betalte en høy pris å være med henne. For to år siden besøkte jeg henne og informerte om at arbeidet hun gjorde var farlig - det utgjør en alvorlig risiko for hennes liv og helse. Vi tilbød henne opplæring og en lønnet jobb som besto i å lage smykker. To uker senere begynte Jotti å arbeide for Higher Ground Crafts. Hun er nå kristen, og hun har fått et liv med ny verdighet. Jotti er i dag 20, er ferdig med 12. klasse og fortsetter å lage utsøkte håndlagde smykker for Higher Ground.

Oppsøker jentene der de er

I år har Higher Ground forpliktet seg til å oppsøke dansebarer to ganger i måneden. Sist tirsdag dro vi til en dansebar i Thamel, sentrum i Kathmandu, sammen med to norske frivillige. Mirakuløst nok fikk teamet gode samtaler med flere unge damer som desperat ønsket å komme seg bort. Dolma Sherpa, 16 år og foreldreløs fra Okhaldhunga, var en av de to

jentene som i etterkant kom for å møte oss. Hun fortalte at hvis det var en ledig jobb for henne ved Higher Ground, ville hun bli med. Eierne av dansebaren har flere ganger forsøkt å hindre henne i å forlate jobben. Hun er verdtifull for dem fordi hun har skaffet dem gode inntekter. Det finnes tusenvis av unge jenter som Dolma i Kathmandu. De arbeider for å gi penger til familien, og må ofte ty til arbeid innen sex-turisme, på dansebarer og såkalte cabins (barer for billig sex til lokale menn).

Endelig fri

Noen mener det er utdanning som setter folk fri, andre mener det er jobbmuligheter og penger. Men det er bare Jesu levende ord som kan sette mennesker endelig fri. Higher Ground har som oppdrag å sette folk fri fra et slaveri de har måttet leve med i generasjoner. Jesus sier i Joh 14:6, «Jeg er veien, sannheten og livet». Gud har vist veien for Higher Ground ved å sette folk fri fra undertrykkelse, besettelse, depresjon og har hjulpet dem til å leve et nytt liv her på jorden. Blikket er festet på et evig liv i himmelhungen. Hvis vi leder mennesker

til frihet med hjelp og Herrens kjærlighet, vil de til slutt også vise vei for andre.

FAKTA

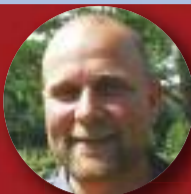
Higher Ground startet ved en drøm Bimala hadde da hun var i Vest Kenya for å lære av de lokale kirkenes samfunnsprosjekter. I 1997 ble hun kristen og livet forandret seg da hun fikk et kall om å dra tilbake til Nepal for å hjelpe fattige mennesker. Det var gjennom hennes sterke kall og ektemannens oppmuntring at Bimala valgte å følge sin lidenskap om å styrke kvinner i Nepal. Higher Ground har i dag tre avdelinger: Kafé, Bakeri og Håndverk. Bedriften går med overskudd til tross for upålitelige forsyningslinjer og daglige strøbrudd som noen ganger kan vare så lenge som 18 timer. Til tross for pågående utfordringer i landet og ugunstige forhold er den lille bedriften i vekst. Higher Ground er fast bestemt på å følge Herrens kall snarere enn sitt eget hjerte.

KONTAKTinformasjon

Fjære menighet

POSTADRESSE Fjære menighet
Fjæreveien 185
4885 Grimstad

TELEFONER Sentralbord kirkekontoret
37 09 01 00 / 37 09 01 13
Fevik kirke
37 04 82 33 / 37 09 01 06

ANSATTE

Håvard Backe
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Helge Flaath
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Ingunn Metveit Olsen
Menighetspedagog
imo@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

Kjell Olav Haugen
Kateket
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen
Musikalsk leder i Fevik
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17

Eli Anne Haugen
Barne- og ungdomsarb.
eh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

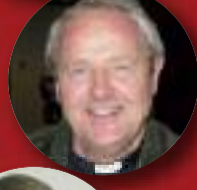
Andrea Maini
Organist i Fjære
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

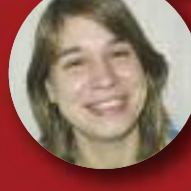
Anne Marie Midtbø
Daglig leder
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Helge Spilling
Sokneprest
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito
Kapellan
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Ingvild Wangenstein Limm
Barne- og ungdomsarb.
iw@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Mer informasjon om Fjære menighet og oppdaterte opplysninger om aktiviteter i kirkene finner du på www.fjæreposten.no

Fjære kirke

15.09.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
22.09.	11:00	Familiegudstjeneste v/Oddvar Tveito. Søndagsskolen på Vik deltar. Grillring i Fjæreparken etter gudstj.. Leik og moro v/søndagsskolen. Tårnagenter
29.09.	11:00	Gudstjeneste v/Vidar Øvland
06.10.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling. Gullkonfirmanter deltar.
13.10.	17:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling og FMU.
20.10.	11:00	Familiegudstjeneste med høstakkefest v/Vidar Øvland. Alfsam deltar
27.10.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling. Konfirmantergruppe 1 deltar

Fevik kirke

08.09.	11:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito. Presentasjon av konfirmanter.
15.09.	11:00	Gudstjeneste v/Vidar Øvland
20.09.	20:30	Ung messe v/Oddvar Tveito og ungdomsgruppa.
22.09.	17:00	Familiegudstjeneste v/Oddvar Tveito
06.10.	11:00	Gudstjeneste v/Vidar Øvland. Søndagsskole
13.10.	11:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito. Søndagsskole
20.10.	17:00	Familiegudstjeneste med høstakkefest v/Oddvar Tveito
27.10.	11:00	Diakonisonndag v/Oddvar Tveito
	20:00	Gabriel Scott kveld m/Jarl Vidar Erichsen, Peer Rødal Haugen og Hesnes Brothers.

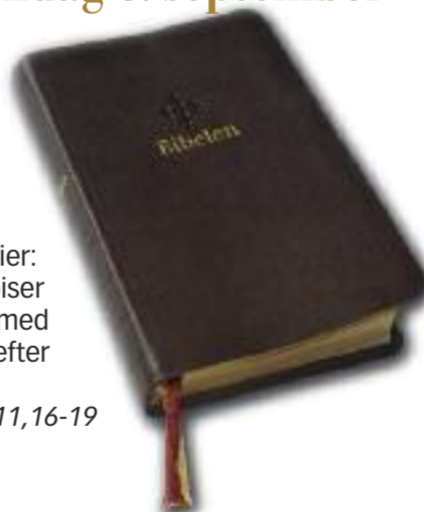
PREKENTEKSTEN for søndag 8. september

16 Men hva skal jeg sammenligne denne slekten med? Den ligner barn som sitter på torget og roper til hverandre:

17 'Vi spilte på fløyte for dere, men dere ville ikke danse. Vi sang klagesanger, men dere ville ikke sørge.'

18 For Johannes kom; han verken spiste eller drakk, og folk sier: 'Han har en ond ånd i seg.' 19 Menneskesønnen kom; han spiser og drikker, og de sier: 'Se, for en storeter og vindrikker, venn med tollere og syndere!' – Men Visdommen har fått rett, det bekrefter gjerningene hennes.»

Matt 11,16-19

LESETEKSTENE

1 Visdommen har bygd seg hus og hugget til sine sju søyler. 2 Hun har slaktet fe og blandet vin, og hun har dekket bordet. 3 Hun har sendt tjenestejentene ut, hun roper oppe fra høydene i byen: 4 «Du uerfarne, vend deg hit!» Hun sier til den som er uten forstand: 5 «Kom og spis av maten min og drikk av vinen jeg har blandet.

Ordsp 9,1-5

18 For ordet om korset er dårskap for dem som går bortapt, men for oss som blir frelst, er det Guds kraft. 19 Det står jo skrevet:

Jeg vil ødelegge de vises visdom, og de klokes klokskap vil jeg gjøre til intet.

20 Hvor er da de vise, hvor er de skriftlærde, hvor er denne verdens kloke hoder? Har ikke Gud vist at verdens visdom er dårskap? 21 For da verden ikke brukte visdommen til å kjenne Gud i hans visdom, besluttet Gud å frelse dem som tror, ved den dårskaper som vi forkynner. 22 For jøder spør etter tegn, og grekere søker visdom, 23 men vi forkynner en korsfestet Kristus. Han er en snublestein for jøder og dårskap for hedninger, 24 men for dem som er kalt, både jøder og grekere, er Kristus Guds kraft og Guds visdom. 25 For Guds dårskap er visere enn menneskene, og Guds svakhet er sterkere enn menneskene.

1 Kor 1,18-25

Sommerturen

FMU hadde store planer om å reise til Fjærland på årets FMU tur. Men siden interessen for fjelltur var laber, endret vi retning og reiste til Danmark.

Det var en liten forventningsfull og nyvaska gjeng som entret bus-sen torsdag den 8 august med kurs mot Ejsberg i Danmark. Her hadde vi leid en flott plass med volleyballbane, basseng, boblebad, billiard og senger. Altså alt som vi trenger for å ha det gøy og bo godt.

Det ble arrangert turneringer av ymse slag, for eksempel volleyball og dart.

Billiardbordet ble også flittig brukt. Som vanlig ble det lagt inn en tur til byen, denne gang Viborg.

På søndagen ble det besøk i Skive badeland, der noen av ungdommene var så lenge at all

brunfargen forsvant....."

Som vanlig på FMU tur så står Jesus i sentrum. I tillegg til lovsang og andakt tok vi opp viktige temaer som er aktuelt for ungdommen i dag. Det ble gode samtaler ut av dette.

Det var en fornøyd og overtrøtt gjeng som kom hjem til FMU bygget og klare til en ny FMU høst.

FMU startet høstsemesteret 19 august. Her er ingen terskel og plass til alle. Velkommen til å være med oss i et positivt, rusfritt og godt miljø. Har du begynt på ungdomsskolen så kom på FMU hver mandag fra klokken 1800.

FMU ved Kristine og Thorvald

OMSORG FOR GUDS JORD

SKAPERVERK
OG BÆREKRAFT

Jorden, og det som fyller den, hører Herren til. Verden og de som bor der, er hans. For han har grunnlagt jorden på havet, og grunnfestet den på strømmende vann.

(Salme 24,1-2)

Jorda er ikke vår. Sentralt i den kristne tro er at jorda er Guds. Du og jeg – og hele verden, er forvaltere av Guds eiendom. Gud ga oss oppdraget å ta vare på jorda og alt som lever der. Det er en del av vår gudstjeneste.

Er vi dårlige forvaltere? Bidrar vårt

forbruk og vår velstand til utarming og forurensning i så stor grad at jorda og alt som er i den, blir ødelagt? Klimaendringene og skadene på verdens miljø er så alvorlige at det er tid for handling. Som forvaltere skal vi stå til ansvar for dette.

Det er tid for klimaengasjement i kirke og samfunn. Det er tid for at Guds folk her og over hele jorda reiser seg og tar ansvar. Det er tid for både bønn og arbeid. Det er tid for valg. Vi kan bidra til å holde klimaspørsmål varme i valgkampen. Vi kan bidra gjennom å leve bærekraftig å ta gode miljøvalg i hverdagen.

En såret jord kaller på en tjenende kirke. En rammet menneskehet kaller på engasjerte folk. Den lidende Kristus kaller på nestekjærlighet. En kjempende kirke inviterer til medarbeiderskap for jorda.

Skaperverk og bærekraft har vært

et felles prosjekt for kirkene i Norge gjennom mange år. Norges Kristne Råd, Kirkens Nødhjelp og Den norske kirke står sammen om dette engasjementet. Vi er kalt til tjeneste og kamp for klimarettferdighet!

Gud, vekk oss opp til vern om din elskede jord. Av jorda gir du oss daglig brød, skjønnhet for øyet, et sted å høre til. Gi din kirke mot og myndighet til å stå opp mot griske overgrep mot jorda, mot løgn og likegyldighet, til å stå opp for sannheten, for frihet og rett, og en fremtid for alle mennesker! Amen.

Hilsen
Helge prest

TRENGER DU KIRKESKYSS?

Trenger du skyss for å komme deg til gudstjeneste, kan du ringe en av disse kontaktene:

Fjære kirke:

Beth Løhaugen, Kroken, tlf. 48277934
Kari Normann Erlandsen, Hesnes, tlf. 37041333 / 91109837
Berte Marie Reiersølmoen, Bergemoen, tlf. 37042241
Solveig Tønnesøl, Grefstad/Hausland, tlf. 37047191.

Fevik kirke:

Oddvar Svalastog, Fevik, tlf. 98658078
Norman Risholm, Fevik, tlf. 90787218

Fevik barnehage ønsker seg voksne medhjelpere

– Behovet vårt er noen voksne som kan tenke seg å være medhjelpere på kjøkkenet, med å lage til og rydde opp etter ungenes lunsj. Det vil si i tida mellom 10.00 og 13.00. I tillegg skulle vi gjerne noen som kan tenke seg å være med turgruppene ute fra 09.30 til i alle fall kl 13.00.

– Skal det være en eller to faste, eller kan du bruke et lite korps?

– Det viktige for oss er forutsigbarhet, så det må gjerne være flere som tar en dag eller to hver, men at de kan binde seg for en periode, f.eks. fram til jul, slik at vi kan planlegge utifra det. Det kan vi tilpasse etter hvor mange som er interessert og hvor mye de kan tenke seg.

– Hvis de er forhindret en dag, hva da? Må de skaffe vikar selv?

– Neida, da må de selvsagt bare ringe og gi beskjed dersom de ikke kan stille.

– De som skal være med turgruppene, skal de lage mat også?

– På turdager har ungene med seg niste hjemmefra, så de skal bære være med ute.

– Er det fritt fram for både kvinner og menn?

– Vi er bare damer i staben, så menn er hjertelig velkomne, smiler Ingunn.

– Tanken vår er et det sikkert finnes pensjonister i god form og med god tid, eller andre med tid til overs på formiddagen, som kunne tenke seg litt samvær med barn. Interesserte må kontakte meg på tlf 3790150 og så vi kan avtale et møte.

Styrer i Fevik barnehag, Ingunn Jerstad, ønsker seg voksne personer til kjøkkenhjelp i lunsjen og til turdager med ungene.

Kjell-Olav Haugen
tekst & foto

En sommerkvald utenom det vanlige dannet rammen for årets tur for de frivillige medarbeiderne i Fjære menighet. 60 stykker satt benket ombord i Skilsoferja og forventningen var stor.

Programmet var flott med guidet øyetur og omvisning på museet. Kaffe og baguetter smakte godt i den flotte sommerkvalden. Ingunn Medtveit, vår menighetspedagog, holdt en engasjert andakt hvor hun påpekte hvor avhengig vi var av de forskjellige nådegavene.

Egil Tesaker, formannen i menighetsrådet takket på vegne av menighetsrådet alle frivillige og staben for en flott tur. På vei inn til Arendal med havblikk og måneskinn kunne vi høre summing om at dette hadde vært en helt fantastisk tur.

Årest medarbeidertur gikk til Merdø. Dårlig vær gjorde at turen ble utsatt tidligere i sommer. I stedet ble det en sensommertur i maksvær.

Aut. Rørleggerfirma

Rørlegger Liene AS

Fevikveien 34
4870 Fevik

Telefon: 37 25 81 90
Faks: 37 25 81 91

E-post:
post@liene-vvs.no

Åpningstider:

Mandag – fredag:
07.30-15.30

Torsdag: 07.30-17.00

Lørdag: stengt

Dødehavsrullene – nytt lys på gamle bibeltekster!

Dette utrolig spennende temaet vil Torleif Elgvin ta oss med inn i under årets DNI-dag i Kristiansand (Den Norske Israelsmisjon). Elgvin er Nordens fremste kjenner av skriferullene som ble funnet i Qumran ved Dødehavet i årene 1947-56. Han tok sin doktorgrad ved det hebraiske universitet i Jerusalem.

I årene 1985-93 var familien Elgvin utsendinger til Israel for Den Norske Israelsmisjon. Han var da rektor ved Caspari Senter for bibelske og jødiske studier i Jerusalem.

Torleif Elgvin har skrevet en rekke artikler og bøker.

Han er nå førsteamanuensis ved Høgskolen i Staffeldtsgate, og er en engasjerende og dyktig formidler.

I tillegg til foredraget kl. 15.00 vil Torleif Elgvin også tale på misjonssamlingen samme kveld.

Tid og sted for DNI-dagen er lørdag 26. oktober i Oddernes Menighetshus fra kl. 15.00.

Nytt kull med konfirmanter i Fjære

det skjær fast

Faste møte-steder og tider for ulike grupper i Fjære menighet

Sørg for at din gruppe også kommer inn her!

Fersk info på www.fjæreposten.no

BARN OG UNGE

BABYSANG
FMU-huset på mandager (påmelding)

SMÅBARNSSANG
0-6 ÅR
FMU-huset på mandager kl. 10.00

SMÅBARNSTREFF
Vik bedhus fredag kl. 10.00-12.30

SMÅBARNSTREFF
Fevik kirke hver onsdag kl. 10.30

FEVIK KIRKE SØNDAGSSKOLE BS-AGENTENE
Disse annenhver søndag kl. 11.00

VIK SØNDAGSSKOLE
Vik bedehus hver søndag kl. 11.00-12.00

TORSDAGSKLUBBEN
Vik bedehus annenhver torsdag kl. 18.00-19.30

HESNES JENTEFORENING
Hesnes bedehus annenhver tirsdag kl. 17.30-19.00

BARNELAGET LIA
Lia bedehus annenhver onsdag i partallsuker kl. 17.30

ELLE MELLE FEVIK
Elle Melle Mine hver tirsdag i Fevik kirke kl. 17.15
Elle Melle Tween og tenkor-gruppa Joy annenhver tirsdag kl. 18.15

ALFSAM
FMU-huset annenhver torsdag kl. 18.00-20.00

UNGDOMSGRUPPA LIA
Lia bedehus, annenhver onsdag i oddetallsuker kl. 19.00

UNGDOMSGRUPPA FEVIK
Fevik kirke fredag kl. 20.00

FMU, FJÆRE MENIGHETS UNGDOM
FMU-huset mandager kl. 18.00

FJÆRE SPEIDERGRUPPE
har samling i Fjæreparken annenhver søndag fra kl. 17.30-19.00

VOKSNE MORGENSANG I FJÆRE KIRKE
Hver torsdag kl. 09.00

PROKOR øver annenhver onsdag i Fevik kirke kl. 20.00-22.00

FJÆRE KAMMERKOR
har øvinger i Fjære kapell onsdag kl. 19.30

ELDRETREFF
på Vik bedehus kl. 16.00 hver fjerde tirsdag i måneden.

støtter lokalt ungdomsarbeid
www.jjuc.no

OPPSTART. 63 konfirmanter hadde sin første samling på FMU bygget onsdag 21. august
Førsteintrykket av gjengen var meget positivt, det virker som en oppvakt og interessert gjeng, kunne kateket Kjell-Olav haugen fortelle.
Mens noen steder melder om flere borgerlige konfirmasjoner og nedgang i kirkelige, er det flott å registrere at situasjonen i Fjære er stabil. Antallet konfirmanter i Fjære er omtrent som i fjor. Til sammen i Fjære og Fevik blir det ca 150 konfirmanter.

Bilde: Bilde av årets fjærekonfirmanter som blir hengt opp i våpenhuset slik at menigheten kan se hvem som skal konfirmere

det skjær det skjær det skjær

SMÅBARNSSANG, hver mandag kl. 10.00 på fmu-bygget ved Fjære kirke. For barn fra 0-6 år. Sang, rim og regler, nistesping, lek og sosialt samvær. Vi holder kaffe, te og saft. Oppstart 2. september.

SMÅBARNSTREFF i Fevik kirke hver onsdag kl. 10.30. Uformelt treffsted for voksne med barn under skolealder. Oppstart 21. august.

SMÅBARNSTREFF på FMU-bygget

ved Fjære kirke mandager kl. 12.00. For babyer fra ca. 3 mnd-1 år. Sang, rim og regler, sosialt samvær. Oppstart mandag etter høstferien, 7. oktober. Avslutning 25. november. Pris: kr. 100,-. Påmelding! Tlf. 37 09 01 18 eller på e-post: imo@grimstad.kirken.no.

ALFSAM, klubb for barn og unge (ca. 10-18 år) med en eller annen form for funksjonshemming. Annen-

hver torsdag på fmu-bygget kl. 18.00-20.00. Felles lek, kiosk, spill, samlingsstund med andakt og kveldens gjest. Oppstart 29.august. Se www.fjæreposten.no for mer info.

TÅRNAGENTHELG lørdag 21. og søndag 22. september for alle som er født i 2005. Invitasjon blir sendt ut til alle medlemmer i Den norske kirke, men alle er velkommen. Mer info kommer på www.fjæreposten.no.

Haglund Regnskap as
AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP
Sømsveien 5 • 4870 Fevik
Regnskap – Bedriftsrådgivning
Tlf. 37 25 61 00
www.haglund.no
Medlem NARF

Conradi Begravelsesbyrå

FEVIK – FJÆRE – GRIMSTAD

Innehavere

Tonje Margrete og
Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråtenester

Tlf. 37 04 65 95

Hele døgnet

STØTT

Swazihjelpen

konto 2801.13.70103

BLI FADDER!

Bregnevn. 10, Fevik
konto 2801.02.58148

Topland Begravelsesbyrå

Arne Topland, tel. 37 04 06 76

Vi ønsker
Fjære menighet
lykke til i arbeidet

www.toplandbegravelsesbyraa.no

ARKITEKTKONTORET
Sverre Halvorsen AS
KIRKEGATEN 1 B, 4878 GRIMSTAD
Tlf: 37251005 mob: 90171633 www.sverrehalvorsen.no

- ARKITEKTTJENESTER
- REGULERINGS- OG BEBYGGELSES PLANARBEID
- BYPLANLEGGING

En kvinne

utenom det vanlige

I sommer traff jeg en usedvanlig dame. Gerd Rustenberg var ikke som andre damer på 95. Sin høye alder til tross var hun kvikk og klar i hodet, full av liv og engasjement, fortsatt med mange jern i ilden og mye å fortelle. Så synd at jeg bare såvidt rakk å bli kjent med henne før hun var borte.

FAKSIMILEFOTO FRA BLADET
AUDIOGRAFEN

Peer Rødal Haugen
tekst & foto

Telefonsamtalen for å avtale et møte tidligere i sommer, varte i nesten en time, og vårt første og eneste møte varte nesten tre timer. Jeg forstod at det var bare innledningen. Dette krevde mer tid. Men sjansen kom aldri igjen. Hun ble syk, fikk konstateret kreft. Opptaket fra samtalen vår trodde jeg var blitt ødelagt, så jeg måtte skrive etter husken og noen få notater. Et siste forsøk på å få treffe henne, kom for seint. Samme dag jeg satte meg ned for å skrive ut artikkelen, den 22. august, fikk jeg vite at hun var blitt vesentlig dårligere. Om ettermiddagen, da jeg satte punktet for artikkelen om denne høyst levende og oppegående kvinnen, døde hun. Heldigvis dukket opptaket opp igjen da jeg satte meg til for å omarbeide artikkelen.

Hjemmet som arbeidsplass

– Sett deg der borte, sa hun til meg, og pekte på en stol hvor det ikke lå noe særlig. Selv manøvrerte hun gåstolen i samme retning og satte seg ned vis a vis meg, og fisket fram fram fra lommen i forkleet, «sakslista» for møtet vårt fra en liten bunke med pakkestrikk rundt. Hun hadde forberedt en liste på åtte-ti punkt som hun tenkte vi skulle snakke om, og når jeg ble overivrig og sporet av, var hun tilbake på lista si.

– Jeg tenkte ikke det ble

programmet i dag. Jeg tror det er best vi følger denne lista, kommenterte hun.

Hun hadde også sett for seg at vi trengte mer tid. Luringen.

– Se oppi den grønne posen der, sa hun og pekte på et bærenett som sto på gulvet ved siden av meg. Der finner du noe jeg tenker vi skal snakke mye om.

For ei dame! Jeg skal ærlig innrømme at jeg fikk hakeslepp da jeg kom hjem til henne og fikk se «kåken» hennes. Huset var hennes arbeidsplass. Jeg passerte kjøkkenet og la merke til en takhøy reol som truet med å tippe forover, bare en solid surring holdt den nogenlunde i opprett stilling.

– Ja, det er en som skal komme og ordne den for meg, kommenterte hun.

Over alt sto og lå det kasser, poser, store og små stabler, permer og bunker med materiale om de forskjellige temaer, som hun hadde samlet i årenes løp. Mengder av «stoff» fylte både kjøkkenet og stua, og flere rom i huset. I stoler og på bord og utover gulvet var ting arkivert i det tilsynelatende komplette kaos. Tilsynelatende. Men så feil kan en ta.

Etter hvert som vi snakket sammen, om det ene og det andre, forsto jeg at hun hadde kontroll på det aller meste, hvor hun hadde ting – i hvilken kasse, hylle eller bunke

tingene befant seg.

– Jeg er fullt klar over at jeg ikke har vært en vanlig bestemor, smilte hun.

– Jeg valgte i sin tid å gjøre huset til arbeidsplass, forklarte hun. Hun visste utmerket godt at hun levde i det som liknet et kaos av aviser, blader, bøker, utklipp, notater og annet materiale. Og hun syntte med å slippe folk inn i rotet, som hun likefrem kalte det. Jeg ante at jeg av en eller annen grunn hadde passert et nåløye. Ikke alle fikk slippe inn her. Dette var ikke et mennesket som hadde mistet styringen. Så lenge ingen flyttet på noe, hadde hun stålkontroll på hva som var hvor, så det ut til.

– De kom «alle sammen».

– Og det var veldig fine karrer, høyt utdanna manga av dem, og veldig kjekke å prate med, minnes hun.

Under hele samtalen vår så hun på meg med et blikk så klart og våkent at jeg ble helt fascinert. Det var som å se det kvikke blikket hos en fugl. Hun var helt med, hele tiden. Et beinbrudd, som ikke ville leges skikkelig, gjorde at hun hadde vondt for å bevege seg. Det gikk seint å komme opp fra sittende stilling og bevege seg rundt i huset innimellom alt som sto stablet opp og gjorde ferdslene kronglete. Gåstolen var god å ha, men den krevde plass. Ikke desto mindre tok hun stadig fatt på nytt, og reiste seg for å finne fram ting hun vil vise meg.

– Eivind var tremenningen min, fortalte hun.

– Ellers hadde han ikke så mye familie. Jeg var ofte og besøkte ham i huset hans, familiegården, på Fevik, og ble

på en måte hans nærmeste. Han hadde et følt liv, og ble mobbe mye, fortalte hun. Han tjente ikke noe videre på forfatterskapet, og levde på forskudd på salg av huset. En dag fant de ham død på gulvet hjemme, fortalte hun.

Da tok Gerd affære, for å gi Eivind en skikkelig begravelse. Hun kontaktet prest Oddvar Tveito og satte ham inn i planene. Så satte hun igang å spore opp de gamle vennene hans fra hippitiden på 70-tallet, som igjen kontaktet andre. Da det kom til bisettelsen i Fjære kirke, var det full kirke.

– Dette er min kommunikasjon med en historiker med to doktorgrader. Han hadde aldri sett så mye verdifull informasjon samlet i et hjem før. Jeg visste det ikke selv hvor viktig det var, sa han.

Både journalister og forskere hadde sett verdien i dette oppkomme av informasjon.

– Dette er min kommunikasjon med en historiker med to doktorgrader. Han hadde aldri sett så mye verdifull informasjon samlet i et hjem før. Jeg visste det ikke selv hvor viktig det var, sa han.

– Dette er min kommunikasjon med en historiker med to doktorgrader. Han hadde aldri sett så mye verdifull informasjon samlet i et hjem før. Jeg visste det ikke selv hvor viktig det var, sa han.

– Dette er min kommunikasjon med en historiker med to doktorgrader. Han hadde aldri sett så mye verdifull informasjon samlet i et hjem før. Jeg visste det ikke selv hvor viktig det var, sa han.

Et levende oppkomme

– Her kan du tro det har vært mange forskjellige folk innom for å få stoff til både avhandlinger og artikler, til programmer både i radio og tv, forteller hun.

– Dette er min kommunikasjon med en historiker med to doktorgrader. Han hadde aldri sett så mye verdifull informasjon samlet i et hjem før. Jeg visste det ikke selv hvor viktig det var, sa han.

Både journalister og forskere hadde sett verdien i dette oppkomme av informasjon.

– Dette er min kommunikasjon med en historiker med to doktorgrader. Han hadde aldri sett så mye verdifull informasjon samlet i et hjem før. Jeg visste det ikke selv hvor viktig det var, sa han.

– Dette er min kommunikasjon med en historiker med to doktorgrader. Han hadde aldri sett så mye verdifull informasjon samlet i et hjem før. Jeg visste det ikke selv hvor viktig det var, sa han.

– Dette er min kommunikasjon med en historiker med to doktorgrader. Han hadde aldri sett så mye verdifull informasjon samlet i et hjem før. Jeg visste det ikke selv hvor viktig det var, sa han.

tralen på sykehuset fra 1968 og helt til hun ble pensjonist. Ja, hun var med å bygge opp sentralen. Da historien om sentralen skulle skrives, ble hun kontaktet.

– 'Du må skrive historien om hørselsentralen', sa de. 'Nei', sa jeg, det må dere gjøre. 'Nei, vi husker ikke' sa de, 'du husker så mye bedre enn oss'. 'Vi kommer hjem til deg'. 'Nei så men om dere gjør', sa jeg. 'Jeg vil ikke ha dere inn i det her rotet'. Jeg visste jo hvordan de ville komme til å snakke etterpå: 'Du kan tro hun hadde det rotete! vilde de si.' 'Nei', sa jeg. 'Hvis vi kan gjøre det på min måte, så skal jeg komme bort og fortelle alt fra starten og for det. Jeg har det på min aldeles utmerkede harddisk her opp i hodet alt sammen'. Og sånn blei det, fortalte Gerd, og pekte på bladet på bordet hvor historien var publisert.

Episoden sier mye om Gerd Rustenberg og hennes evne og vilje til å engasjere seg.

– Når jeg blir interessert i noe, så går jeg opp i det ett hundre prosent og gir meg ikke før jeg har kommet til bunns i saken, innrømmer hun.

Men nettopp derfor hun sørget for at både det ene og det andre er blitt fullført, og neppe uten hennes iver, vilje, pågangsmot, og ikke minst tålmodighet.

Henrettelsen på Storesand

Den mest krevende og langvarige saken hun jobbet med, var å klare opp i hva som skjedde med Rolf Adolf Hansen fra Notodden, bosatt i Porgrunn, som ble skutt på Storesand av tyskerne en kald vinterdag 17. januar 1941. Gerd bodde sammen med foreldre og søsken i sommerhuset deres på Fevik hele det første krigsåret. Dagen det skjedde hørte moren hennes bilene som kom, og gikk ut for å se. Hun så et følge av tyske biler og hørte lyden av en mann som skrek stygt. To tyske soldater kom og sendte henne innendørs og stilte seg

opp utenfor dørene. Moren stekte vafler, og spanderte endatil på soldatene. Etter en stund var de vekk, og snart spredte ryktet seg om at en mann var blitt skutt. Brødrene og kameratene spente på seg ski og dro ned for å se, og fant ganske riktig spor etter henrettelsen, med blod i snøen og merker etter skudd i et tre. Der ble Rolf Adolf Hansen (24) henrettet, som den tredje nordmann etter krigsutbruddet. Hendelsen gjorde et veldig inntrykk. Men ingen visste hvem han var og hvor det ble av liket, før Gerd begynte å nøste i saken, et arbeid som skulle vare i over 60 år. Da hadde hun hele historien og visste hvorfor han ble tatt og dømt, om krigsrettsaken hvor han fikk dødsdommen, og hvor han var gravlagt. Hansen ble dømt for å ha skutt på en tysk soldat, noe soldaten selv vitnet om i rettsaken og sa var en ulykke. Hansen selv trodde dette kom til å gå bra og så ikke utfallet av rettsaken. Han ba kona ta med den lille dattera og reise føre hjem til Telemark. Hun var ikke mer en kommet hjem før presten sto på døra med bud om at mannen var henrettet.

Bildet til høyre: Det eneste kjente bildet av Rolf Adolf Hansen, tatt i 1938-39. En slektning av Hansen kom hjem til Gerd Rustenberg for å overlevere det. Familien mente hun burde ha det, for arbeidet med å gjøre historien kjent og føre slektninger av Hansen, som ikke visste om hverandre, sammen.

Innfeldt: Minneplaten som nå står på bergveggen på Storesanden

Bildet til venstre: Gerd er ikke aleine om å arbeide omgitt av et organisert kaos. Undertegnede kjenner minst én til som delvis har det på samme måten.

de gravd fram, at hun ikke orket mer.

I våres fikk hun uventet besøk. Først kom en telefon om at hun ville få besøk, og snart etter sto det en mann på trappepa, og noen flere sittende i en bil utenfor. De var slekting av Rolf Hansen, og hadde en gave til henne. Det var et bilde av Rolf Hansen, i den uniformen han hadde på da han ble tatt av tyskerne.

– Det bildet ville de jeg skulle ha. Det var det eneste kjente bilde av ham, fortalte Gerd.

– Jeg ville ikke ta imot det, jeg kunne ikke. Det må familien ha', sa jeg. Men de sa at 'ingen på denne jord står Rolf Hansen nærmere enn du, fru Rustenberg'.

– Selv hadde denne mannen ikke visst at han var i slekt med Rolf Hansen eller at han i det hele tatt hadde fantes.

– Ingen har sett dette bildet, uten familien, og barna mine. Ingen. Men nå er du her og har sett det, så får du det. Men du må vite at det er veldig verdifullt for meg, sa hun.

Jeg avfotograferte det der og da. Tryggest slik.

Dugnadsmennesket

Gerd Rustenberg var født i Arendal, men giftet seg og ble boende i Froland i 25 år.

– Alle barna er ekte frolendinger, forkynte hun. Hun var svært aktiv i Frolands Verks Venner, og var helt fra stæten med i arbeidet med å sette i Verket i stand. Og hun var med på alt. Hun jobbet også hard for å få gjort stedet til et ordentlig museum, men nådde ikke fram med det. Det sier noe om grundigheten hennes, at hun gikk fire museumskurs for å være kapabel til å skape et museum på Verket. Men det strandet på

manglende støtte fra andre. Også arbeidet med å rydde badestranda ved Trevannet, var hun engasjert i.

Et annet stort prosjekt hun gikk helt opp i, var å sørge for at en base for Norsk Luftambulanse kom til Sørlandet. Sammen med en komite, blant annet med tidl. arendal-sordfører Ørnulf Christensen, satte hun igang en gigantisk underskriftskampanje. Først var det å skaffe strategiske adresser og så å få sendt ut lister. Så kom jobben med å ta imot avsendingene. Da fristen var ute, kunne hun dra til hovedstaden og overlevere over 33.000 underskrifter.

– Bare å håndtere all post ut og inn var en kjempjobb, å få alt til og fra postkontoret, minnes hun.

– Jeg dreiv jo alt fra kjøkkenbenken her hjemme. Det var forferdelig mye arbeid, og på slutten dreiv jeg det mest aleine, etter hvert som komitéen krympa og folk trakk seg ut.

Men hun gav seg ikke, og fikk lønn for strevet da basen kom til Arendal.

Flyving og etablering av en flyplass i Aust-Agder, hadde hun vært opptatt av i mange år, helt fra tyskernes flyplass på Løddalsø. Da Staten solgte grunnen der tilbake til bøndene, og kjøpte Gullknapp, ble hun med der også.

Også andre organisasjoner har nytt godt av hennes innsats, som Kvinners frivillige beredskap, Hørselhemmedes forening og Saniteten.

Men til syvende og sist var det mennesket Gerd Rustenberg som fascinerte meg. Det var en så forfriskende opplevelse å sitte og høre denne gamle kvinnen fortelle, klart og uten stotring og nøling. Ikke surring i ring. Ikke repetisjon fordi hun hadde glemt hva hun alt hadde for-

talt. Da hun la i vei med lange historier og detaljerte hendelser langt tilbake i tid og like frem til i dag, var det med både struktur, glød og humor. Underveis ble det bare tydeligere og tydeligere hvilken mengde kunnskap og informasjon hun hadde inne om de forskjellige emner, og hvilken iver hun hadde etter å komme til bunns i ting, drevet av nysgjerrighet, vitelyst og god vilje. Jeg er ikke et øyeblikk i tvil om at det var mye takket være alt hun har vært opptatt av og delaktig i, at hun fortsatt var så kjapp i hodet som hun var, i en alder av 95 år.

– Så vidt jeg vet er jeg 95 år, flirte hun.

– Så vidt du vet?

– Ja, jeg kan ikke helt forstå det selv. Når jeg hører om folk som er 90 år tenker jeg 'herlig land så gammel' og så er jeg fem år eldre selv, lo hun.

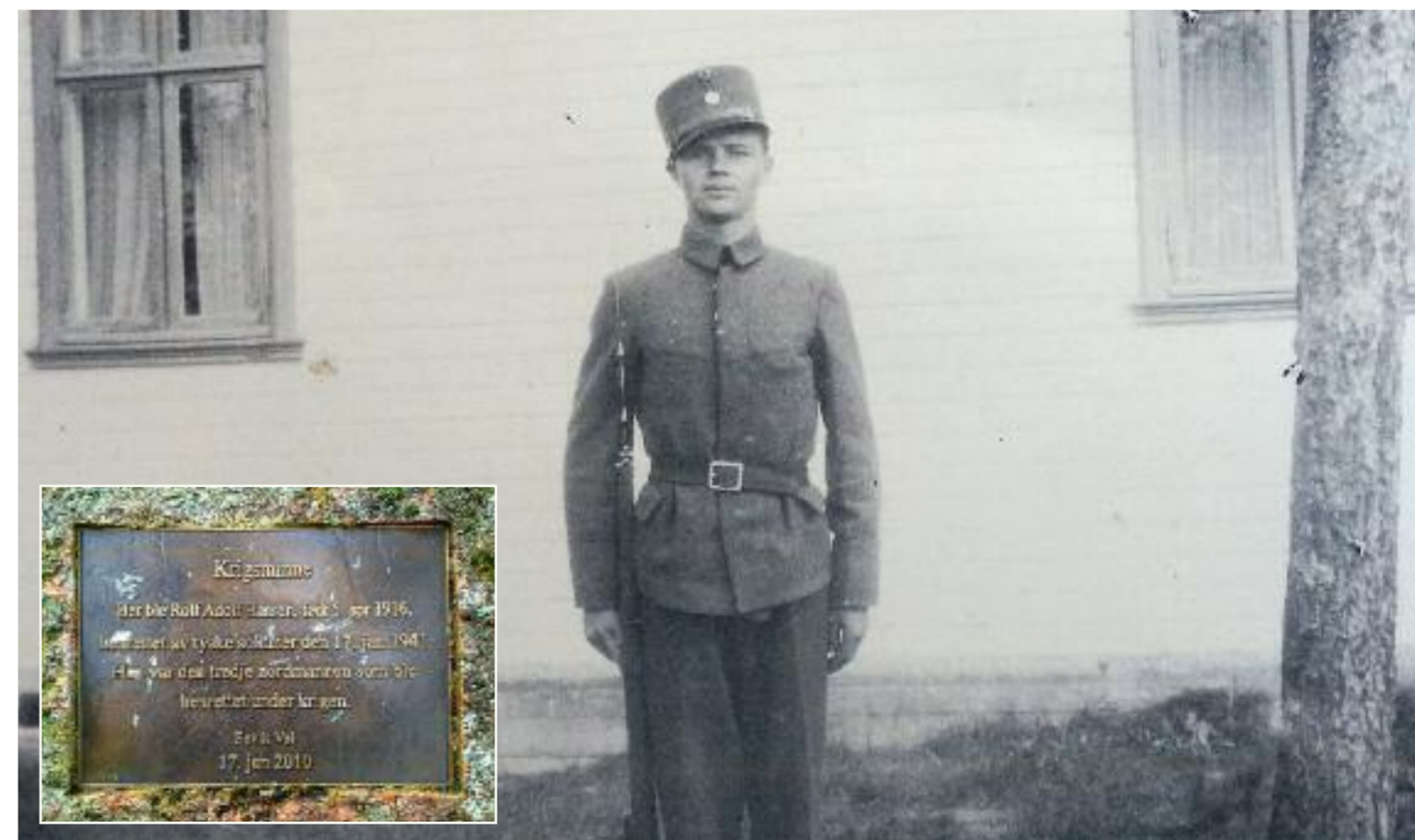
– Synes du jeg er rar, spurte hun meg, nesten med en ungpikaktig sjarm, da jeg skulle gå.

– Ikke rar, svarte jeg, helt ærlig.

– Men unektelig spesiell og fengslende.

Ja, så fengslende, at jeg for første gang i mitt avisliv glemte å ta bilde av personen jeg var kommet for å intervjue. Jeg kunne nesten ikke tro det var tilfelle, da jeg skulle se etter. Jeg hørte på opptaket at jeg var i ferd med å forberede fotografering, men hun fikk meg effektivt opptatt med noe annet, og dermed ble det ikke noe bilde. Ikke at hun ikke ville – det ble bare ikke... Men du verden hvilket bilde jeg har i hodet.

Jeg er svært takknemlig for at jeg fikk dette lille glimt inn i livet til en usedvanlig kvinne. Fred over med Gerd Rustenbergs minne.

Håp tross alt

Ved å arrangere en konsert til inntekt for forskning omkring kreft, ønsker «søstrene Halvorsen» å flytte fokus fra sorgen og det som er vanskelig, til å se håpet og mulighetene.

Peer Rødal Haugen
tekst & foto

– Det er fokuset hele familien har hatt gjennom sykdomsperioden til en av våre nærmeste. Forskningen gir håp, og for vår del er det fortsatt håp. Selv om alt håp er ute, har vi et håp som også strekker seg ut over dette livet. Håp tross alt. Det er heller ingen tvil om at det er troen som bærer oss alle i denne situasjonen, samstemmer de tre syngende søstrene.

Ønske om å gjøre noe

– Ganske snart etter at jeg fikk vite at det var kreft som hadde rammet oss, kom tanken på hva jeg kunne gjøre, forteller Berit, den eldste av «søstrene Halvorsen». Følte det var så lite jeg kunne bidra med, men følte likevel sterkt for å gjøre noe, for hans del, for vår del og for andres del.
– Dette er det vi kan, så får vi gjøre det, og slik gi vårt bidrag, som forhåpentligvis også kan være til hjelp for andre, sier Ellen.
– Vi har sett hva håp kan gjøre for mennesker, og for å

gi flere håp, vil vi gi vårt i form av en støttekonsert. Derfor har vi bestemt at pengene som kommer inn skal gå til forskning, understreker Berit.

– Håp er det gjennomgående for oss. Fokuset må være på mulighetene mer enn begrensningene. Og ny forskning gir nye muligheter. Hvem vet hva en kan ha funnet ut eller fått til om fem år for eksempel... Selv i de svarste situasjonene er det spire av håp, og til og med når det faktisk er slutt, så har vi et håp som knytter seg til det som kommer etterpå, understreker hun.

– Det er håp tross alt!
– Forskningen kan ikke gi oss evig liv, heldig vis. Men den kan bidra til at den siste tiden blir god og med mindre smerte. Selv når en vet at en skal leve med kreften og kanskje til slutt dø av den, så kan forskningen gjøre slutten bedre, og kanskje til og med gi sidegevinster på helt andre områder, tenker Ellen.

Konsert og lav terskel

– At det ble en konsert, er

helt naturlig fordi det er der vi har vår styrke. Vi er opplært til at sang og musikk er fellesskap og har alltid betydning for oss og familien vår.

I sangen og musikken har vi også et språk som vi vet kan kommunisere mye som er vanskelig eller umulig å formulert med ord, og et språk som evner å nå flere, samstemmer de tre.

– Utvalget av tekster vil nok preges av at vi ønsker å formidle noe spesielt...

Konserten blir i Grimstad kirken, både fordi den er sentral og den er stor.

– Vi tror jo og håper jo at den skal trekke mange mennesker. Alle er eller blir på en eller annen måte berørt av å være nær en som er alvorlig syk. Konsertformen tror vi også gjør terskelen lavere for hvem som helst å komme, sier Berit.

En dugnad

– Hva med kostnadene? Blir det noe overskudd?
– Dette skal og må være en dugnad, og skikkelig lavkost. Alle som stiller må gjøre det

gratis, og vi håper selvsagt at næringslivet også deltar i dugnaden og er med å bære utgiftene, slik at mest mulig kan gå til forskning, understreker søstrene. Vi kan være svake hver for oss, men sammen er vi sterke, smiler Ellen.

– Hvem blir aktørene?

– Det vet vi ikke enda, vi har en liste med frender vi vil gi tilbudet om å delta. Orkestret med Kirsti Haugen er på plass. Hun var med fra første stund og etter det er det hun som har dradd i oss. Vi vil gjerne ha med folk som selv har opplevde krevende ting i livet sitt.

– Er det vanskelig for dere å stå fram slik med deres historie?

– Nei, det var litt vanskelig i starten, fordi vi følte vi hadde så få å snakke med.

– Nå kjenner vi at vi er sterke sammen, og at fellesskap gir mer tilbake enn det en putter inn i det. Det håper vi de skal kjenne de som kommer på konserten også, smiler de tre syngende søstrene.

Søstrene Berit Fjelde Marthinsen, Ellen Halvorsen Lervold og Siri Narvestad vil samle frender til en konsert hvor overskuddet skal gå til kreftforskning.

I fjor vart prosjektet «Vandring i ope landskap» testa ut for fyrste gong. Det handlar om ei to dagars pilegrimsvandring for etterlatne etter sjølv-mord.

Vandring for forandring

Arrangør var RVTS Sør (Regionalt ressurs-senter om vold, traumatisk stress og selvmordsforebygging) i samarbeid med LEVE og Prostdiakonen i Vest-Telemark. Vandringa gjekk langs den gamle pilegrimsvegen mellom Haukeliset og Røldal

Etter vandringa sist år med tretten deltakar, vart prosjektet omdøpt til «Vandring for forandring.»

– Det var det me opplevde, seier seniorrådgjevar Øyvind Dåsvatn ved RVTS- Sør: «Evalueringane fortalte oss at gode endringar skjedde. Nå utvidar me prosjektet. Ei brei referansegruppe er sett saman, og bispedømme Agder og Telemark, Tunsberg, Bjørgvin og Stavanger vil vera med på å vidareføre

prosjektet etter årets vandring.»

Ordet «pilegrim» kjem frå latin: pergrino, ein framand. Pilegrimar gav seg ut på vandring mot eit heilagt mål. I Røldal fants frå mellomalderen eit krusifiks som var sagt å kunne sveitte. Denne sveiten kunne gjera ein frisk.

– Ei grunnleggande pilegrimsrøynsle er nettopp at ein møtest som dei me er. Med si historie, sine tankar om tvil og tru. At det at me er ulike gjer vandringa rikare, samstundes med at gjer godt å møte andre i same situasjon, Etter kvart er me ikkje framande for kvarandre lengre. Slik sett er dette også ei vandring for kvarandre «seier Dåsvatn og syner til nokre ord frå evalueringa:

«Smerte former en til nye mennesker frå sonderknuste og fra dypets verste nederlag. Til oppreiste, stolte kvinner og menn, gjennom vandring i ulent terreng og vekslende vær. Godt å gå saman med liksinna.»

6. til 8. september 2013 er det klart for ny vandring. Distansen er om lag tre mil i flott høg-fjell før Røldal. Overnatting og mat får ein på Haukeliset Fjellstue. Ein stad som vart lovprisa av fjorårets pilegrimar.

Påmeldingsfristen er gått ut, men dersom nokon skulle ønske å være med, er det framleis høve til å melde seg. Kontakt Rådgiver i RVTS Sør, Øyvind Dåsvatn mob. 92870259.

Hageland
Syvertsens Gartneri
Skogheim Gartneri
Vi støtter
Fjære menighets arbeid

EURONICS Tlf. 37 25 87 77
Bergemoen
LIKE BILLIG,
men mye hyggeligere!
Europas største el-kjede

PRIMA
GRUPPEN akasjasselskap

**Du gjør det du kan
– vi gjør det vi kan!**
FEVIK
REGNSKAP & ØKONOMI
Avdeling av Multi Regnskap AS
Sømsveien 5, 4870 Fevik - tlf. 37 04 40 06
www.fevikregnskap.no

KILDE TIL TANKE OG TRO FRA
GABRIEL SCOTTS FORFATTERSKAP

SCOTT OM LIVET I LYS AV GUD

«Tænk dig et landskap i tæt graaveir, ensformig i linjene, dystert, sorgmodig, slik som en landskap kan virke en høstdag. Det er noget forstemmende over det, en forlathet som trykker sindet og falder paa os som nogen slags tyngsel – nogen usigelig trøstesløst, som fremkalder ensomhedsfølelsen i os, fornemmelsen av vantrivsel og savn. Øiet glider søkende utover – over alt er det øde utbredt, denne ugledhet, denne haabløshet, det møter os som en knugende tungsind, som vi ikke kan kast av. Fjeldet, myren og krattet omkring, vidden som svinder i den dryppende taake, det stirrer paa os med et haardt blik, ufølsomt, ugjæstmildt, frastøtende og koldt. Saa revner skodden, saa brister skyene – og ned over dette armodslige landskap, ut over denne trøstesløshet, ut over al denne forlathet falder et varmende guldskjær fra solen og overgylder det med sit lys... Og mens vi stirrer forundret omkring forandrer landskapet sig for vore øine. Ut av al denne forstemmende graaht bryter det som et smil frem, det begynder at spille av farver, nye linjer kommer frem, nye enkeltheter, nye træk som gir det hele et nyt uttryk, som er vidt forskjellig fra før. Det dystre, det tyngende, det uvenlige er borte, ensomhedsfølelsen er forsvundet – isteden ligger det et landskap foran os og glitrer og straalr i aftensolen og henrykker os ved sin skjønhed og stemmer vore sind til eftertanke, til undring og tilbedelse og fred.

Ikke sandt, du har set det saa ofte og du vet, at det er saa, men du vet paa samme tid, at landskapet er nøiaktigt det samme, det har ikke forandret sig. Hver sten, som ligger omkring, hver busk, hvert straa, hver eneste spræk eller revne i fjeldet er uforandret det samme som før. Forandringen er ikke sked med landskapet, forandringen er sked med dig selv, landskapet det ligger der som det har ligget hele tiden, du er bare kommet til at se det i et andet og klarere lys. Slik mener jeg også den gudløse har det.

(Fra Hyrden, 1927, s. 255-256)

FMUs auksjon & loppemarked 7. september

Primus motor, Kristian Tønnesøl, har mye flotte varer til salgs.

Det nærmer seg årets høydepunkt for FMU. Folk snakker om det, de mest interesserte har allerede forsikret seg om at datoen er riktig. Forventningen er stor. FMUs auksjon og loppemarked er spesiell og en av de største på hele sørlandet.

Kristian Tønnesøl, primus motor sammen med Vidar Øvland og mange flere, kan fortelle at i år er det kjempe mye fint. Dødsbo er ryddet og hus er tomt. For samlere er det mye flott, frimerker, mynter og rare samleobjekter. Han kan også nevne flott gressklipper som du sitter på og kjører rundt. En gammel huspostill fra 1764 burde være interessant for de som samler på gamle bøker. Smykker i alle fasonger, sparker og møbler – alt kan man kjøpe på denne dagen, og dagen er selvfølgelig 7 september kl 0900 og utover. Auksjonen blir kl 11.00, og selvfølgelig blir det salg av mat, om noen skulle bli sultne. Vi har også kortautomat og folk kan ta ut penger om de bruker for mye, noe Kristian håper folk gjør. Pengene går jo til et flott sak, nemlig ungdomsarbeidet i menigheten.

FMUs auksjon og loppemarked gjør seg ikke selv. Mange jobber dugnad, og om det er noen som vil være med å hjelpe, så er det særlig stort behov for hjelp lørdag, mellom 09.00 og 11.00.

Blir det fint vær så er det håp om ny rekord, så sett av dagen 7. september kl 09.00 – ca 16.00.

Det du ikke kan kjøpe her er det ikke verd å ha, sier Kristian med et lurt smil.

